

ДИНАМИКА ПОКАЗНИКІВ ПЕРЕКИСНОГО ОКИСЛЕННЯ ЛІПІДІВ У ХВОРИХ НА ХРОНІЧНИЙ НЕКАЛЬКУЛЬОЗНИЙ ХОЛЕЦИСТИТ НА ТЛІ СИНДРОМУ ЕКОЛОГІЧНОГО ІМУНОДЕФІЦИТУ ПРИ ЗАСТОСУВАННІ ФІТОЗАСОБУ З АРТИШОКУ ГЕПАР-ПОС ТА ЕНТЕРОСОРБЦІЇ З ВИКОРИСТАННЯМ СУЧАСНОГО КРЕМНЬОЗЕМНОГО СОРБЕНТУ "БІЛЕ ВУГІЛЛЯ"

В.І. Бикадоров

ДЗ "Луганський державний медичний університет"

Вступ

В теперешній час хронічний некалькульозний холецистит (ХХХ) вважається найбільш широко розповсюдженою хворобою органів травлення, що характеризує його значущість для лікаря загальної практики та сімейного лікаря [18, 19]. За останні роки патогенетичні механізми розвитку та подальшого прогресування хронічного запального процесу у жовчному міхурі (ЖМ) підлягали досить детальному вивченю [22, 25]. При цьому було встановлено, що у патогенезі ХХХ суттєва значущість належить активації процесів перекисного окислення ліпідів (ПОЛ), причому при тривалому перебізі хвороби посилення ліпопероксидації нерідко сполучається з пригніченням функціональних спроможностей системи антиоксидантного захисту (АОЗ), внаслідок чого у хворих на хронічний холецистит може виникати так званий оксидативний стрес [16].

Раніше було встановлено, що в серед мешканців регіонів з високим рівнем забруднення довкілля ксенобіотиками та радіонуклідами ХХХ нерідко виникає на фоні синдрома екологічного імунодефіциту (СЕІ) [2, 5, 10]. Проведення епідеміологічних та клініко-імунологічних досліджень дозволило встановити, що несприятлива екологічна ситуація в теперешній час має місце майже в усіх районах України, зокрема у такому великому інду-

стриальному регіоні, як Донбас [14, 15]. Саме це сприяє виникненню у населення екологічно несприятливих регіонів вказаного синдрому, який супроводжується формуванням вторинного імунодефіциту [9, 15]. Показано, що наявність СЕІ обтяжує та модифікує перебіг майже усіх хвороб, що пов'язано в таких пацієнтів з розвитком вторинних імунодефіцитних станів (ВІДС) різного ступеня вираженості [10, 14].

Виходячи з цього, можна вважати доцільним проведення досліджень, спрямованих на вивчені клініко-патогенетичних особливостей перебігу ХХХ на тлі СЕІ та на розробку патогенетично обґрунтованих заходів, щодо лікування та медичної реабілітації хворих на дану коморбідну патологію, в тому числі в амбулаторно-поліклінічних умовах. Так, при розробці програми терапії хворих з ХХХ на тлі СЕІ нашу увагу привернула можливість застосування комбінації сучасного фітозасобу з артишоку колючого Гепар-ПОС [8] та кремнезьомного ентеросорбенту на основі діоксиду кремнію [20], що буде сприяти нормалізації біохімічних показників у обстежених хворих.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами: Стаття виконувалася відповідно до основного плану науково-дослідних робіт (НДР) Луганського державного медичного університету і являє собою фрагмент теми НДР: "Клініко-патогенетичні особливості хронічного некалькульозного холециститу, сполученого з синдромом екологічного імунодефіциту; лікування та медична реабілітація" (№ держреєстрації 0109U005266)

Метою дослідження було вивчення впливу комбінації фітозасобу з артишоку колючого Гепар-ПОС та сучасного кремнезьомного ентеросорбенту "Біле вугілля" (аеросілу) на показники ПОЛ в комплексі лікування хворих з ХХХ на тлі СЕІ в амбулаторних умовах.

Матеріали та методи обстеження

Під наглядом знаходилося 63 хворих із встановленим діагнозом ХХХ віком від 20 до 58 років, в тому числі 28 чоловіків та 35 жінок. Обстежені хворі знаходилися у фазі помірного загострення або нестійкої ремісії хронічного запального про-

цесу у ЖМ. Пациєнти, що були під наглядом, постійно мешкали в умовах великого промислового регіону Донбасу, в більшості випадків поблизу від великих джерел екологічного забруднення довкілля, в якості яких виступали підприємства горновугільної, металургійної, коксохімічної, або хімічної промисловості, що негативно впливало на стан їхнього здоров'я та імунний статус [2, 5, 9, 10]. Наявність в обстеженіх хворих СЕІ в якості несприятливої фонової патології була встановлена експертним шляхом, виходячи з умов їхнього постійного мешкання та нерідко також праці беспосередньо на екологічно небезпечних підприємствах, а також результатів імунологічного обстеження вказаного контингенту хворих та при необхідності - консультації клінічного імунолога [9, 14, 15].

Для реалізації мети роботи пацієнти, які знаходилися під наглядом, були розподілені на дві групи - основну (32 хворих) та зіставлення (31 пацієнт). Діагноз ХНХ був виставлений за даними анамнезу, клінічного та лабораторного обстеження (в тому числі досліджень вмісту жовчі після проведення дуоденального зондування) і результатів ультразвукового дослідження (УЗД) стану органів черевної порожнини у відповідності до стандартизованих протоколів діагностики та лікування хвороб органів травлення (Наказ МОЗ України № 271 від 2005 р.) [17]. Для виключення ураження гепатобіліарної системи (ГБС) вірусного генезу проведено також обстеження методом ІФА на маркери вірусів гепатитів В та С. При позитивних реакціях на наявність антитіл до HBV або HCV ці хворі були виключені з подальшого обстеження.

Діагноз СЕІ виставляли у відповідності до існуючих критеріїв діагностики цього патологічного стану [21, 23]. В обох групах проводилося загальноприйняте лікування [17], крім того, хворі основної групи додатково в амбулаторних умовах отримували фітозасіб з артишоку колючого Гепар-ПОС по 400 мг (1 капсула) тричі на добу безпосередньо після вживання їжі, протягом 30-40 діб поспіль та сучасний ентеросорбент "Біле вугілля" (аеросіл) у вигляді таблеток, які містять по 200 мл діоксиду кремнію - 2-3 таблетки між прийомами їжі 3 рази на

добу протягом 7-10 днів поспіль, та при необхідності курс ентеросорбції в подальшому повторювали за період амбулаторного лікування після перерви, яка складала 10-12 днів.

"Біле вугілля" (ТОВ "Омніфарма Київ") - це засіб, що випускається у вигляді таблеток, які містять у своєму складі 210 мг діоксиду кремнію та мікрокристалічну целюлозу, а також порошку для приготування суспензії [3, 4]. Виробник надає такі рекомендації, щодо споживання "Білого вугілля": в якості дієтичної добавки до раціону харчування, як джерело ентеросорбентів з метою профілактики та пом'якшення перебігу хвороби при харчових отруєннях різного походження (зокрема, грибами та алкоголем), гострих кишкових інфекціях, шлункових розладах, гепатитах різної етіології, нирковій та печінковій недостатності, алергічних захворюваннях, дерматитах, ендогеній інтоксикації, дисбактеріозі [3]. Встановлено, що ентеросорбент "Біле вугілля" сприяє адсорбції з шлунково-кишкового тракту та подальшому виведенню з організму екзо- та ендогенних токсичних речовин різного походження (в тому числі продуктів життєдіяльності патогенних мікроорганізмів, харчових та бактеріальних алергенів) [4]. Виходячи з цього, "Біле вугілля" сприяє послабленню токсико-алергічних реакцій, зниженню метаболічного навантаження токсичними речовинами на органи детоксикації (в першу чергу - печінку та нирки), корекції обмінних процесів і імунного статусу, усуненню дисбалансу біологічно активних речовин в організмі, посилює перистальтику кишечнику, та тому не викликає закрепів [3, 4].

У клініці дитячих інфекційних хвороб Національного медичного університету ім. О.О. Богомольця (Київ) було вивчено ефективність сорбційного препарату "Біле вугілля" при гострих кишкових інфекціях (ГКІ) у дітей віком від 1 до 12 років з діагнозами сальмонельоз, шигельоз, ГКІ ротавірусної та аденоівірусної етіології та ГКІ неуточненої етіології. При цьому було встановлено суттєве скорочення періоду збереження діарейного стану при лікуванні як інвазивних, так і секреторних діарей у дітей різного віку. Під час контрольного

обстеження після завершення лікування при бактеріологічному дослідженні випорожнень була відзначена повна санація від збудників ГКІ обстежених дітей, які отримували препарат "Біле вугілля". Виходячи з даних клінічних обстежень, автори вважають цей ентеросорбент досить ефективним у лікуванні ГКІ та рекомендують його застосування в комплексній терапії кишкових інфекцій у дітей [11].

Гепар-ПОС - це сучасний лікарський засіб рослинного походження, який містить у своєму складі сухий екстракт артишоку польового [8]. Цей препарат зареєстрований в Україні (реєстраційне посвідчення №UA/8975/01/01) та дозволений до клінічного використання в якості лікарського препарату Наказом МОЗ України № 572 [8]. Діючою речовиною препарату Гепар-ПОС є рослинна сировина - екстракт з листя артишоку посівного (синоніми: артишок польовий, колючий, тобто *Cynara scolymus L.*). Основні компоненти екстракту артишоку можна поділити на три групи фармакологічно активних речовин: фенольні сполуки, з яких найбільш важливими є цинарин, фенолокислоти та біофлавоноїди. Фенольна сполука цинарин в поєднанні з фенолокислотами та біофлавоноїдами, що містяться у складі артишоку, чинять жовчогінну, сечогінну, антиоксидантну, мембрanoстабілізуючу та гепатопротекторну дію препарату [7]. Фенолокислоти, що входять до складу екстракту артишоку (кавова, хлорогенова, неохлорогенова, кофеїлхінна) володіють високою біологічною активністю та обумовлюють імунотропний ефект препаратів з артишоку посівного [8]. Основними фармакологічними механізмами дії екстракту артишоку є холеретичний та детоксикуючий ефекти за рахунок стимулювання секреції води, електролітів, жовчних кислот, холестерину, лецитину та жовчних пігментів [7, 8].

Пацієнти групи зіставлення під час проведення лікування в амбулаторних умовах в якості гепатопротектору отримували препарати з расторопши плямістої силібор або карсіл [17] та не вживали ентеросорбентів.

Крім клінічного та загальноприйнятого лабораторного обстеження у хворих, які були під наглядом, вивчали також

активність процесів ПОЛ, вираженність яких оцінювали за вмістом у крові проміжних продуктів ліпопероксидациї - діленових кон'югат (ДК) [6] та кінцевого продукту ПОЛ - малонового диальдегіду (МДА) [1] спектрофотометрично. Вивчали також рівень перекисної резистентності еритроцитів за показником їх перекисного гемолізу (ПГЕ). Статистичну обробку отриманих результатів дослідження проводили на персональному комп'ютері Intel Core 2 Duo з допомогою багатофакторного дисперсійного аналізу з використанням пакетів ліцензійних програм Microsoft Windowsxp professional, Microsoft Office 2003, Microsoft Excel Statistica 6.1 / prof та Statistica [12], при цьому враховували основні принципи використання статистичних методів в клінічних випробуваннях ефективності лікарських засобів [13].

Отримані результати та їхнє обговорення

До початку лікування в обстежених хворих з наявністю помірного загострення або нестійкої ремісії ХНХ спостерігалась однотипова клінічна картина, яка характеризувалася загальною слабкістю, нездужанням, тяжкістю у правому підребер'ї, гіркотою в роті, обкладенням язика брудним білим, жовтуватим або брунатним нальотом. Було також характерно наявність помірно позитивних симптомів Ортнера і Кера, в окремих випадках - субіктеричністі склер. При загостренні ХНХ у хворих мало місце також істотне зниження апетиту, нудота, нерідко закрепи або чергування обстилації і діарейного синдрому. За даними сонографічного дослідження органів черевної порожнини закономірним було деформація ЖМ спайками або перетинками, потовщення та двоконтурність його стінки, наявність у порожнині ЖМ концентрованої жовчі (біліарного сладжу) та нерідко зниження його скорочувальної реакції на введення пробного сіданку (жовтки двох сиріх курячих яєць).

При вивчені біохімічних показників, які характеризують функціо-нальний стан печінки було встановлено, що в обох групах обстежених хворих (основної та зіставлення) до початку лікування відмічалися ідентичні зсуви з боку біохімічних показників. Дійсно, в таких хворих мало місце вірогідне

підвищення вмісту прямого білірубіну у крові (в середньому в 1,5 рази стосовно норми; $P<0,05$); активність сироваткових амінотрансфераз була помірно підвищена: АлАТ - в середньому в 1,8 разів ($P<0,05$) та АсАТ - в 1,2 рази ($P<0,05$), показник тимолової проби знаходився біля верхньої межі норми (5,0 од.), а у низці випадків - помірно підвищувався - до 6,0 - 6,6 од.; в окремих випадках в обстежених хворих була помірно підвищена також активність екскреторних ферментів - ЛФ та ГГТП.

У результаті проведення спеціальних біохімічних досліджень було встановлено, що у всіх хворих з ХНХ на тлі СЕІ, мала місце активізація процесів ліпопероксидаз, що характеризувалася накопиченням у сироватці крові основних метаболітів ПОЛ - проміжних (ДК) та кінцевого (МДА), як це представлено в таблиці 1.

Таблиця 1
Показники ПОЛ у хворих на ХНХ на тлі СЕІ
до початку лікування ($M \pm m$)

Вивчені показники	Норма	Групи хворих		P
		основна (n=32)	зіставлення (n=31)	
МДА, мкмоль/л	3,6±0,1	8,5±0,15***	8,4±0,18***	>0,1
ДК, мкмоль/л	9,2±0,15	17,4±0,35***	17,2±0,38***	>0,1
ПГЕ, %	3,5±0,25	9,6±0,2***	9,4±0,25***	>0,05

Примітки: у таблицях 1 та 2 ймовірність різниці відносно норми * - при $P<0,05$, ** - $P<0,1$, *** - $P<0,001$; стовпчик P - вірогідність розбіжностей між показниками в основній групі та групі зіставлення.

У пацієнтів основної групи концентрація кінцевого продукту ліпопероксидаз (МДА) у сироватці крові була підвищена у середньому в 2,36 рази відносно норми та складала при цьому ($8,5 \pm 0,15$) мкмоль/л ($P<0,001$). У групі зіставлення рівень МДА в цей період обстеження становив у середньому ($8,4 \pm 0,18$) мкмоль/л, що було вище норми в 2,3 рази ($P<0,001$).

Концентрація проміжних продуктів ПОЛ (ДК) у сироватці крові до початку лікування у хворих основної групи складала ($17,4 \pm 0,35$) мкмоль/л, що було в 1,89 рази вище норми ($P<0,001$). В групі зіставлення в цей період обстеження рівень ДК становив у середньому ($17,2 \pm 0,38$) мкмоль/л, тобто перевищував норму в 1,87 рази ($P<0,001$).

Для вивчення впливу пероксидазії ліпідів на стан еритроцитарних біомембрани був також проаналізований показник ПГЕ. При цьому встановлено, що у пацієнтів основної групи цей показник складав ($9,6 \pm 0,2$) %, що було в 2,74 вище норми ($P<0,001$). В групі зіставлення показник ПГЕ до початку лікування становив ($9,4 \pm 0,25$) %, тобто був підвищений у середньому в 2,69 разів стосовно норми ($P<0,001$). Показово, що всі проаналізовані показники, які характеризують активність процесів ПОЛ в обох дослідженіх групах - основної та зіставлення, були практично одинаковими та вірогідно не відрізнялися між собою ($P>0,05-0,1$). Це важлива обставина, яка дозволяє вважати, що обидві групи обстежених хворих були однотипними не лише в клінічному, але також в біохімічному плані, що є потрібним для аналізу подальших змін вивчених біохімічних показників під впливом лікування, що проводилося.

Отже, у дослідженіх групах хворих на ХНХ на тлі СЕІ відмічається посилення процесів ліпопероксидаз біомембрани, що проявляється зростанням у сироватці крові проміжних метаболітів пероксидаз - ДК та кінцевого - МДА, а також підвищеннем показника ПГЕ.

Відомо, що активності процесів ПОЛ придається важлива роль у формуванні патології печінки і жовчовивідних шляхів різного генезу [16, 22]. Посилення процесів ПОЛ та тривале збереження підвищеного рівня продуктів ліпопероксидаз приводить до виснаження в організмі пулу антиоксидантів, а також дефіциту вітамінів, гормонів, тіолових сполук [16]. Надлишкове накопичення продуктів ПОЛ, яке виявлено нами при ХНХ на тлі СЕІ, викликає набрякання мітохондрій, роз'єдання процесу окисного фосфорилювання, ушкодження сульфідрильних груп і інактивацію тіолових ферментів [23]. Порівнюючи дані літератури щодо цього питання з отриманими під час нашого дослідження даними, можна узагальнити, що при наявності загострень хронічної патології ЖМ відбувається значна стимуляція вільнорадикального окислювання ліпідів, що більш істотно збільшує вміст у крові метаболітів ПОЛ - як проміжних (ДК), так і кінцевого (МДА).

При повторному проведенні спеціального біохімічного обстеження, у хворих основної групи відмічена практично повна нормалізація вивчених показників ПОЛ. Так, концентрація кінцевого продукту ліпопероксидазії (МДА) в обстежених із основної групи в ході лікування знизилася відносно вихідного значення у середньому в 2,3 рази, тобто до $(3,7 \pm 0,13)$ мкмоль/л, що відповідало межам норми ($P > 0,05$). У групі зіставлення даний показник знизився до $(4,7 \pm 0,19)$ мкмоль/л, тобто був в 1,79 рази нижче вихідного значення, однак при цьому залишився в 1,31 рази вище норми ($P < 0,05$) та водночас вище концентрації МДА в основній групі у середньому в 1,27 рази; $P < 0,05$ (таблиця 2).

Таблиця 2
Показники ПОЛ у хворих на ХНХ на тлі СЕІ після завершення лікування ($M \pm m$)

Показники ПОЛ	Норма	Групи обстежених хворих		P
		основна (n=32)	зіставлення (n=31)	
МДА, мкмоль/л	$3,6 \pm 0,2$	$3,7 \pm 0,13$	$4,7 \pm 0,19^*$	$<0,05$
ДК, мкмоль/л	$9,2 \pm 0,15$	$9,3 \pm 0,2$	$13,6 \pm 0,27^*$	$<0,05$
ПГЕ, %	$3,5 \pm 0,25$	$3,6 \pm 0,1$	$4,8 \pm 0,13^*$	$<0,05$

Щодо рівня ДК, то у групі зіставлення даний показник знизився до $13,6 \pm 0,27$ мкмоль/л, що було нижче вихідного значення цього показника у середньому в 1,3 рази, але все ж таки вміст ДК у сироватці крові залишалося вище норми ($9,2 \pm 0,15$ мкмоль/л) в 1,48 рази та був більш аналогічного показника в основній групі хворих у середньому в 1,46 рази ($P < 0,05$). В основній групі хворих на ХНХ на тлі СЕІ відмічена практично повна нормалізація рівня ДК, а саме даний показник знизився відносно вихідного значення у середньому в 1,87 рази і практично відповідав межам норми ($P < 0,05$). Показник ПГЕ зазнав зниження в ході проведеного лікування як в основній групі, так і в групі зіставлення, однак його динаміка суттєво залежала від характеру лікування. Так, в основній групі на момент завершення лікування відмічалася практично повна нормаліза-

ція даного показника. У групі зіставлення ці зміни в ході лікування були суттєво менш виражені, тому показник ПГЕ хоч і знизився відносно вихідного значення в 1,96 рази, однак на момент завершення лікування все ж таки перевищував норму в 1,37 рази, та був більше аналогічного показника у основній групі обстежених у середньому в 1,33 рази ($P < 0,05$).

Отже, з наведених вище даних можна судити про позитивний вплив комбінації сучасного кремнезьомного ентеросорбенту "Біле вугілля" (аеросіл) та препарату рослинного походження з артишоку колючого Гепар-ПОС на стан ліпопероксидазії, який характеризувався зменшенням вмісту у сироватці крові до меж норми концентрації проміжних (ДК) та кінцевого (МДА) метаболітів пероксидазії ліпідів, що свідчить про зменшення інтенсивності пероксидазії ліпідів біомембрани, зокрема, мембрани еритроцитів, що підтверджує також позитивна динаміка ПГЕ. У групі зіставлення відмічалася певна тенденція до зменшення рівня продуктів ПОЛ у сироватці крові, але динаміка вивчених біохімічних показників була вірогідно менш виражена, ніж в основній групі, що свідчить про збереження підвищеного рівня ліпопероксидазії при застосуванні лише загальноприйнятих препаратів. Виходячи з отриманих даних, можна вважати патогенетично обґрутованим, доцільним та клінічно перспективним включення до комплексу лікування хворих з наявністю загострень або нестійкої ремісії ХНХ на тлі СЕІ комбінації сучасного кремнезьомного ентеросорбенту "Біле вугілля" (аеросіл) та препарату з артишоку колючого Гепар-ПОС.

Висновки

1. До початку лікування у обстежених хворих з загостренням або нестійкою ремісією ХНХ на тлі СЕІ клінічна картина характеризувалася наявністю загальної слабкості, нездужання, тяжкості в правому підребер'ї, гіркоти у роті, обкладення язика брудним білим, жовтуватим або сірим нальотом, помірно позитивних симптомів Ортнера і Кера, в окремих випадках - субіктевичності склер. При помірному загостренні ХНХ у хворих мало місце також істотне зниження апетиту, нудота, нерідко закрепи або чергування обстипації і діарейного синдрому.

2. У хворих з ХНХ на тлі СЕІ виявлені суттєві порушення з боку метаболічного гомеостазу, які характеризувалися посиленням процесів ПОЛ, що в лабораторному плані проявлялося підвищеннем концентрації продуктів ліпопероксидациї у сироватці крові: проміжних (ДК) до $(17,4 \pm 0,35)$ мкмоль/л в основній групі та $(17,2 \pm 0,38)$ мкмоль/л у групі зіставлення та кінцевого (МДА) до $(8,5 \pm 0,15)$ мкмоль/л в основній групі та $(8,4 \pm 0,18)$ мкмоль/л у групі зіставлення. Крім того, виявлено збільшення показника ПГЕ до $(9,6 \pm 0,2)\%$ в основній групі та $(9,4 \pm 0,25)\%$ у групі зіставлення. Це свідчить про активацію процесів ліпопероксидациї біомембрани у хворих на ХНХ на тлі СЕІ та потребує проведення відповідного лікування з використанням антиоксидантних препаратів.

3. Включення до комплексу лікування хворих на ХНХ на тлі СЕІ комбінації сучасного кремнезьомного ентеросорбенту "Біле вугілля" (аеросілу) та рослинного препарату з артишоку колючого Гепар-ПОС виявляє позитивний вплив на проаналізовані біохімічні показники, а саме сприяє зниженню концентрації продуктів ліпопероксидациї (кінцевого - МДА та проміжних - ДК) у сироватці крові та зменшенню показника ПГЕ до верхньої межі норми.

4. Виходячи з отриманих даних, можна вважати патогенетично обґрунтованим, корисним для лікувальної практики та перспективним для використання в амбулаторних умовах включення комбінації сучасного кремнезьомного ентеросорбенту "Біле вугілля" (аеросіл) та препарату рослинного походження з артишоку колючого Гепар-ПОС у хворих на ХНХ на тлі СЕІ.

5. Перспективою подальших досліджень можна вважати вивчення впливу комбінації сучасного кремнезьомного ентеросорбенту "Біле вугілля" (аеросіл) та препарату рослинного походження з артишоку колючого Гепар-ПОС на функціональний стан системи антиоксидантного захисту у хворих на ХНХ на тлі СЕІ.

Література

1. Андреев Л.И. Методика определения малонового діальдегіда / Л.И. Андреев, Л.А. Кожемякин // Лабораторное дело. - 1988. - № 11. - С. 41-43.

2. Барилляк И.Р. Экология, иммунитет и состояние здоровья населения Украины / И.Р. Барилляк, В.М. Фролов // Актуальні проблеми акушерства і гінекології, клінічної імунології та медичної генетики: зб. наук. праць. - Київ; Луганськ, 1998. - С. 179-190.

3. "Біле вугілля 400". - Київ: ТОВ "Омніфарма Київ", 2008.- Режим доступу: www.omnifarmer.kiev.ua.

4. Взаимосвязь в системе "окружающая среда - состояние слизистых оболочек - иммунный статус - заболеваемость" / Кутепов Е.Н., Петрова И.В., Беляева Н.Н. [и др.] // Гигиена и санитария. - 1999. - № 5. - С. 6-9.

5. Гаврилов Б.В. Анализ методов определения продуктов ПОЛ в сыворотке крови по тесту с ТБК / Б.В. Гаврилов, А.Р. Гаврилова, Л.М. Мажуль // Вопросы медицинской химии. - 1987. - Т. 33, № 1. - С. 118 - 123.

6. Гарник Т.П. Артишок полевой (*Cynara scolymus L.*) как пищевое и лекарственное растение, перспективное для создания новых гепатозащитных препаратов / Т.П. Гарник, В.М. Фролов, Н.А. Пересадин // Проблеми екологічної та медичної генетики і клінічної імунології: зб. наук. праць. - Київ; Луганськ; Харків, 2006. - Вип. 6 (75). - С. 17 - 36.

7. Гепар-ПОС (Hepar-POS): інструкція для медичного застосування препарату / затверджена Наказом МОЗ України № 572 від 07.10.2008 р.

8. Димитриев Д.А. Современные методы изучения влияния загрязнения окружающей среды на иммунную систему / Д.А. Димитриев, Е.Г. Румянцева // Гигиена и санитария. - 2002. - № 1. - С. 68-71.

9. Звінняцковский Я.И. Факторы риска и здоровье населения, проживающего в различных условиях окружающей среды / Я.И. Звінняцковский, О.В. Бердник // Довкілля та здоров'я. - 1996. - № 1. - С. 8 - 11.

10. Крамарев С.О. Ентеросорбція при гострих кишкових інфекціях у дітей / С.О. Крамарев, О.А. Дмитрієва // Здоровье ребёнка. - 2011. - № 2 (29). - С. 77-80.

11. Лапач С.Н. Статистические методы в медико-биологических исследованиях с использованием Excel / С.Н. Лапач, А.В. Чубенко, П.Н. Бабич - Киев: Морион, 2000. - 320 с.
12. Лапач С.Н. Основные принципы применения статистических методов в клинических испытаниях / С.Н. Лапач, А.В. Чубенко, П.Н. Бабич - Киев: Морион, 2002. - 160 с.
13. Особенности влияния загрязнения окружающей среды на здоровье населения промышленных городов Донецкого региона / И.С. Киреева, И.Г. Чудова, В.П. Ермоленко [и др.] // Довкілля та здоров'я. - 1997. - № 3. - 33 - 35.
14. Порушення імунного статусу організму людини за дії хімічних чинників та методи їх визначення / І.М. Трахтенберг, Н.М. Дмитруха, О.С. Моложава, Ю.М. Миронюк // Інфекційні хвороби. - 2008. - № 4. - С. 82-89.
15. Скворцов В.В. Пероксидация липидов и антиоксидантная система в гепатологии / В.В. Скворцов // Гепатология. - 2003. - № 3. - С. 7 - 13.
16. Стандартизовані протоколи діагностики та лікування хвороб органів травлення: методичні рекомендації / Н.В. Харченко, Г.А. Анохіна, Н.Д. Опанасюк [та інш.] - Київ, 2005. - 56 с.
17. Філіппов Ю.О. Основні показники гастроентерологічної захворюваності в Україні / Ю.О. Філіппов, І.Ю. Скирда, Л.М. Петречук // Гастроентерологія: міжвід. зб. - Дніпропетровськ, 2006. - Вип. 37. - С. 3 - 9.
18. Філіпов Ю.О. Хронічний холецистит: аналітичний огляд даних офіційної статистики МОЗ України за 2006-2008 рр.. / Ю.О. Філіпов, І.Ю. Скирда // Сучасні медичні технології. - 2010. - № 2 (6). - С. 56-59.
19. Фролов В.М. Оценка эффективности кремнеземных энтеросорбентов у больных острыми кишечными инфекциями с диарейным синдромом / В.М. Фролов, Н.И. Хомутианская, Н.А. Пересадин // Патогенез и лечение инфекционных болезней. - Вип. 5. - М., 2003. - С. 146-152.
20. Черешнев В.А. Экология, иммунитет, здоровье (по материалам лекции, прочитанной на конференции Соро-

- совских учителей Свердловской области 3-4 ноября 1999 года) / В.А. Черешнев // Известия Уральского государственного университета . - 2000. - № 16. - С. 27 - 31.
21. Шерлок Ш. Заболевания печени и желчных путей. - [пер. с англ.] / Ш. Шерлок, Дж. Дули / под ред. З.Г. Оприсиной, Н.А. Мухина. - М. : Гэотар Медицина, 2002. - 864 с.
22. Штабський Б.М. Ксенобіотики, гомеостаз і хімічна безпека людини / Б.М. Штабський, М.Р. Жегоцький. - Львів: Наутілус. - 2007. - 307 с.
23. Rumack C.M. Diagnostic Ultrasound, [2-nd ed.] / C.M. Rumack, S.R. Wilson, J.W. Charboneau. - St. Louis: Mosby, - 1998. - Р. 175-200.
24. Quality of life in patients with gallbladder dysfunction or chronic non-lithiasic biliary pain (chronic acalculous cholecystitis) / M. Planells, J. Bueno, A. Sanahuja [et al.] // Rev. Esp. Dig. - 2004. - V. 96, № 7. - Р. 446 - 451.

Резюме

Быкадоров В.И. Динамика показников перекисного окисления ліпідів у хворих на хронічний некалькульозний холецистит на тлі синдрому екологічного імунодефіциту при застосуванні фітозасобу з артишоку Гепар-ПОС та ентеросорбції з використанням сучасного кремнезьомного сорбенту "Біле вугілля".

У хворих на хронічний некалькульозний холецистит (ХХ) на тлі синдрому екологічного імунодефіциту (СЕІ) встановлена активізація процесів ліпопероксидаші, що характеризувалося накопиченням у сировотці крові продуктів перекисного окислення ліпідів (ПОЛ) - дієнових коньюгат та малонового діальдегиду, підвищеннем показника перекисного гемолізу еритроцитів. Застосування фітозасобу з артишоку колючого Гепар-ПОС та кремнезьомного ентеросорбенту "Біле вугілля" (аеросіл) сприяє нормалізації показників ліпопероксидаші, що свідчить про патогенетичну значущість використання вказаної комбінації препаратів. Виходячи з отриманих даних, можна вважати патогенетично обґрунтованим, доцільним та клінічно перспективним включення сучасного кремнезьомного ентеросорбенту "Біле вугілля" (аеросіл) та фітозасобу з артишоку колючого Гепар-ПОС до комплексної терапії обстежених хворих.

Ключевые слова: хронический некалькульозный холецистит, синдром экологического имунодефицита, липопероксидация, "Белое уголь", Гепар-ПОС, лечение.

Резюме

Быкадоров В.И. Динамика показателей перекисного окисления липидов у больных хроническим некалькульозным холециститом на фоне синдрома экологического имунодефицита при использовании фитопрепарата из артишока Гепар-ПОС и энтеросорбции с

применением современного кремнезёмного сорбента "Белый уголь".

У больных хроническим некалькулезным холециститом (ХНХ) на фоне синдрома экологического иммунодефицита (СЕИ) установлена активация процессов липопероксидации, что характеризовалось накоплением в сыворотке крови продуктов перекисного окисления липидов (ПОЛ) - диеновых коньюгат и малонового диальдегида, а также повышением показателя перекисного гемолиза эритроцитов. Использование фитопрепарата из артишока колючего Гепар-ПОС и кремнезёмного энтеросорбента "Белый уголь" (аэросил) способствует нормализации показателей липопероксидации, что свидетельствует о патогенетическом значении использования указанной комбинации препаратов. Исходя из полученных данных, можно считать патогенетически обоснованным, целесообразным и клинически перспективным включение современного кремнезёмного энтеросорбента "Белый уголь" (аэросил) и фитопрепарата из артишока колючего Гепар-ПОС в комплексную терапию обследованных больных ХНХ.

Ключевые слова: хронический некалькулезный холецистит, синдром экологического иммунодефицита, липопероксидация, "Белый уголь", Гепар-ПОС, лечение.

Summary

Bukadovov V.I. Dynamics of parameters of lipid peroxidation in patients with chronic uncalculosis cholecystitis on background of ecological immunodeficiency syndrome using phytopreparation of artichoke Hepar-POS and enterosorption with sorbent "White coal".

In patients with chronic uncalculosis cholecystites (CUC) at the presence of ecological immunodeficiency syndrome (ECS) installed the activation of lipid peroxidation, which was characterized by the accumulation of serum lipid peroxidation products (LPO) - diene conjugates and malone dialdegid and an increase in peroxidation index of erythrocyte hemolysis. The use of artichoke phytopreparation Hepar-POS and silicon enterosorbent "White Coal" (Aerosil) contributes to the normalization of lipid peroxidation, indicating that the pathogenic significance of this combination of using drugs. Based on the data, can be considered as pathogenetically substantiated, feasible and clinically promising inclusion of modern silicon unearthly enterosorbent "White Coal" (Aerosil) and herbal remedies from the artichock Hepar-POS in the complex therapy of patients.

Key words: chronic uncalculosis cholecystites, ecological immunodeficiency syndrome, lipoperoxidation, "White Coal", Hepar-POS, treatment.

Рецензент: д. мед. н., проф. Я.А. Соцька

УДК 663.031:577.152.3+577.151

ФЕРМЕНТ β -ГАЛАКТОЗИДАЗА: АНАЛІЗ ДЖЕРЕЛ ОДЕРЖАННЯ, ВЛАСТИВОСТЕЙ, СПОСОБІВ ОЧИСТКИ

А.В. Кузьменко, Н.В. Дехтяренко, О.М. Дуган
Національний технічний університет України "КПІ"

На даний час застосування ферментів для виробництва продукції у харчовій промисловості є актуальним завданням. На фоні погіршення екологічної ситуації та підвищення навантажень на здоров'я людини збільшується число людей, які страждають порушеннями травлення у зв'язку з недостатнім утворенням ферментів. Одним з важливих порушень ферментних систем являється дефіцит в організмі людини лактази (гіполактазія). Лактаза (β -галактозидаза) - фермент, що здійснює розщеплення лактози (молочного цукру) до глюкози і галактози. Відсутність або нестача даного ферменту призводить до того, що люди не можуть використовувати в своєму раціоні молоко та молочні продукти, які є такими необхідними для повноцінного росту та розвитку організму людини [4]. Але, особливо гостро стоїть питання відносно грудних немовлят, що мають вроджений дефіцит лактози, адже для них молоко являється єдиним джерелом харчування, що містить в збалансованому вигляді всі необхідні поживні речовини. Оскільки заміна молока на синтетичні суміші може привести до порушення розвитку організму, то не варто використовувати його штучні аналоги у такому ранньому віці [9]. З метою компенсації дефіциту β -галактозидази застосовують ферментні препарати, головним призначенням яких є розщеплення лактози, що міститься в молочних продуктах, у легко засвоювану форму для організму. Ці препарати також знайшли своє застосування у хлібопеченні, молочній та кондитерській галузях.

На даний час в більшості країн Західної Європи, Аргентині, Канаді, Японії, США вже налагоджено виробництво низько-лактозних молочних продуктів. У зв'язку з тим, що більшість ферментних препаратів, використовуваних для гідролізу лактози,